

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej (74.)
w dniu 31 stycznia 2017 r.

IX kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie „Sprawozdania z funkcjonowania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie za lata 2014 i 2015” (druk senacki nr 372).
2. Rozpatrzenie „Informacji dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o funkcjonowaniu centrów i klubów integracji społecznej w latach 2014–2015” (druk senacki nr 369).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Piotr Zientarski)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Otwieram posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Przedmiotem naszego posiedzenia jest punkt pierwszy: rozpatrzenie „Informacji dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o funkcjonowaniu centrów i klubów integracji społecznej w latach 2014–2015”; oraz punkt drugi: rozpatrzenie „Sprawozdania z funkcjonowania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie za lata 2014 i 2015”.

Serdecznie witamy przedstawicieli Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Witam panią dyrektor Departamentu Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego, Andżelikę Wardęgę...

(Dyrektor Departamentu Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Andżelika Wardęga: Dzień dobry.)

Dzień dobry.

Witam pana naczelnika wydziału w Departamencie Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego tegoż ministerstwa, pana Kamila Bobka oraz starszego specjalistę w Departamencie Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego tegoż ministerstwa, panią Magdalenę Zwolińską. Serdecznie witamy państwa.

Oddaję państwu głos. Poprosimy o przedstawienie „Informacji dla Sejmu i Senatu RP o funkcjonowaniu centrów i klubów integracji społecznej w latach 2014–2015”.

Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Andżelika Wardęga:

Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo, jeśli państwo się zgodzicie, to rozpocząłabym od punktu drugiego, ponieważ akurat to sprawozdanie leży w kompetencji mojego departamentu. Myślę, że koledzy jeszcze dotrą.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Bardzo proszę. To nie ma znaczenia, nie ma znaczenia kolejność punktów porządku obrad.

Dyrektor Departamentu Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Andżelika Wardęga:

„Sprawozdanie z funkcjonowania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie” jest sporządzone zgodnie z art. 50a ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Zgodnie z tym artykułem Rada Ministrów została zobowiązana do sporządzenia takiego sprawozdania na podstawie informacji, które uzyskuje od organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego. Rada Ministrów co 2 lata przedstawia Sejmowi i Senatowi takie sprawozdanie.

Po raz pierwszy takie sprawozdanie zostało przedstawione w 2005 r. za okres od początku funkcjonowania ustawy do... czyli za lata 2003 i 2004. Co roku departament prowadzi systematycznie monitoring współpracy administracji publicznej z sektorem pozarządowym i na tej podstawie przygotowuje to sprawozdanie. Od 2010 r. sprawozdanie przedstawiane jest Sejmowi i Senatowi w cyklu dwuletnim. Przygotowaliśmy sprawozdania za lata 2010 i 2011, 2012 i 2013, a teraz przedstawiamy państwu sprawozdanie za lata 2014 i 2015. To sprawozdanie prezentuje stan na 31 grudnia 2015 r.

W pracach nad tym sprawozdaniem wykorzystujemy przede wszystkim informacje, które departament zbiera w ramach badania ankietowego pod nazwą „Monitoring współpracy urzędów z sektorem pozarządowym”. Sami przygotowujemy kwestionariusz ankiety online i rozsyłamy do jednostek samorządów wszystkich szczebli. Odnotowujemy bardzo duży zwrot ankiet na poziomie 90–95%. Korzystamy również z wyników badań innych instytucji, które gromadzą takie dane, takich jak: Główny Urząd Statystyczny, Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Sprawiedliwości oraz organizacje prowadzące badania sektora pozarządowego np. Stowarzyszenie Klon/Jawor. Wykorzystujemy te dane... W pierwszych latach po uchwaleniu ustawy te dane były wykorzystywane do monitorowania tego, jak te nowe przepisy funkcjonują. Teraz to jest już trochę mniej, że tak powiem, gorąca sprawa, ale teraz sprawozdanie stanowi bardzo potrzebny materiał do planowania polityk publicznych, nowych sprawnych rozwiązań, budowy diagnoz i wskaźników w dokumentach strategicznych. Spełnia ono również swego rodzaju funkcję edukacyjną dla obu stron współpracy oraz służy do badań

i analiz naukowych zarówno dla sektora organizacji pozarządowych, jak i wszystkich interesariuszy zainteresowanych tą problematyką.

W sprawozdaniu oczywiście napisaliśmy o metodologii, ale również mówimy dużo o współpracy finansowej administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi, mówimy o zleceniu zadań w ramach otwartego konkursu ofert, o innych trybach zlecenia zadań, mówimy o współpracy pozafinansowej, o programach współpracy, które są obowiązkowe dla wszystkich szczebli JST, a od niedawna również dla administracji rządowej. Mówimy o tym, jak administracja publiczna radzi sobie z konsultacją projektów aktów prawnych, na ile ten proces jest otwarty, na ile on jest dokumentowany, na ile jest innowacyjny. Mówimy o tym, czy są zespoły doradcze i inicjatywne. Mówimy o regulacji, która też została niedawno wprowadzona, czyli o gminnych, powiatowych i wojewódzkich radach działalności pożytku publicznego. Mówimy o 1% przekazywanym na rzecz organizacji pożytku publicznego. Mamy teraz około 9 tysięcy organizacji pożytku publicznego i co roku... Kwota środków przekazywanych na te organizacje w ramach mechanizmu przekazywania 1% to jest około 500 milionów i ona z roku na rok systematycznie rośnie. Podajemy też przykłady dobrych praktyk w funkcjonowaniu ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Np. jest to program „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich” czy też pierwszy program współpracy na poziomie ministerstw z organizacjami pozarządowymi. Był to program przygotowany przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na lata 2015–2017.

Co wynika z tego sprawozdania, jakie dane zawarliśmy w nim w tym roku? Podajemy liczbę organizacji pozarządowych, odwołujemy się do dwóch źródeł, do danych KRS z Ministerstwa Sprawiedliwości i danych REGON gromadzonych przez GUS. To nie są systemy kompatybilne, w związku z tym liczba podmiotów w nich zawartych nieco się różni. W każdym razie w tych obu systemach ich liczba przekracza 100 tysięcy, REGON podaje, że jest ich około 150 tysięcy, a KRS – 111 tysięcy. Wiemy, że najczęściej organizacji pozarządowych działa w województwie mazowieckim, wielkopolskim i śląskim, a najmniej w województwie lubuskim i opolskim. Główne dziedziny działalności organizacji to: sport, turystyka, rekreacja, edukacja, wychowanie kultura i sztuka oraz ratownictwo. Najpowszechniejszym źródłem przychodów organizacji są składki członkowskie oraz środki publiczne.

Jeśli chodzi o współpracę finansową, to prawie 90% organów administracji publicznej deklaruje, że współpracuje z organizacjami na poziomie finansowym. Na przestrzeni ostatnich lat – tych lat, których dotyczy sprawozdanie, czyli 2014–2015 – nastąpiła intensyfikacja współpracy finansowej: zwiększyła się liczba ofert, liczba zawartych umów, średnia wysokość przekazywanej dotacji oraz ogólna pula środków przekazanych w ramach otwartych konkursów ofert oraz w innych trybach. My to wiążemy głównie ze środkami europejskimi, które są przekazywane w trybie innym niż ustawa, bo my jednak o to pytamy i to monitorujemy. Szacujemy, że rocznie około 3 miliardów zł przepływa od administracji publicz-

nej do organizacji pozarządowej. Najczęściej stosowanym trybem jest otwarty konkurs ofert na podstawie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Tenże tryb przewiduje powierzanie i wykonanie tych zadań. W 80% przypadków jest to powierzanie, a to oznacza, że wymaga się od oferentów, od projektodawców wkładu własnego. W związku z tym jest to popularniejszy sposób wsparcia realizacji zadań. Najwięcej środków przekazuje się organizacjom pozarządowym, a najmniej – spółdzielniom socjalnym. Spółdzielnie też są uprawnione do występowania w takim konkursie. Z naszych obserwacji, badań i analiz wynika, że łatwiej otrzymać dotację z samorządu niż od administracji rządowej, bo organizacje mają jakby bliżej do tego poziomu administracji. Inne tryby, które są często stosowane, oprócz tzw. trybu pożytkowego, czyli wynikającego z ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, to są tryby wynikające z ustawy o sporcie lub z ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Jeśli chodzi o współpracę pozafinansową, to tutaj już od jakiegoś czasu mamy obowiązkowe roczne programy współpracy na poziomie samorządów. Ta świadomość obligatoryjności tego rozwiązania się upowszechnia, umacnia. W tej chwili około 86% urzędów administracji samorządowej deklaruje, że posiada taki program. Jak już wspominałam, od niedawna również ministerstwa są do tego zobowiązane i taki program posiada od 2015 r. Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Jeśli chodzi o konsultacje, to bardzo popularną i najczęstszą metodą konsultacji jest dostęp do projektu na stronie internetowej, ale coraz częściej te konsultacje są dokumentowane. Coraz rzadziej się zdarza – najczęściej zdarza się to w samorządach – że dokumenty są wyłożone do wglądu w siedzibie urzędu.

Jeśli chodzi o rady działalności pożytku publicznego na poszczególnych szczeblach samorządu terytorialnego, to nadal jest ich mało, mówimy o około 6% w 2014 r., 8% w 2015 r. Ta ogólna rada na poziomie krajowym, centralnym, Rada Działalności Pożytku Publicznego cały czas zwiększa liczbę swoich zespołów problemowych i wpływa do niej coraz więcej spraw, poszerza się skala problemów, który mi się zajmuje. Przy urzędach administracji funkcjonują również zespoły doradcze i inicjatywne, to jest formuła współpracy przewidziana w ustawie. Tutaj też odnotowujemy, że jest ich coraz więcej. I to by było właściwie tyle. O 1% już mówiłam... To jest około 500 milionów rocznie i ta kwota systematycznie rośnie. Dziękuję.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Ja chciałem państwa, panów senatorów poinformować i jednocześnie przywitać... Są z nami: pani minister Elżbieta Bojanowska, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej; dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej w tymże ministerstwie, pani Krystyna Wyrwicka – serdecznie witamy; i naczelnik wydziału w Departamencie Pomocy i Integracji Społecznej, pani Aneta Kowalska.

Dziękuję bardzo za przekazanie nam informacji.

Mam pytanie do panów senatorów: czy ktoś z państwa, panów, miałby jakieś pytanie, ewentualnie wątpliwości do sprawozdania przedstawionego przez referenta?

Proszę bardzo, pan senator Mróz.

Senator Krzysztof Mróz:

Ja mam pytanie. Pani powiedziała, że spada udział spółdzielni socjalnych. Skąd to się bierze? Czy te spółdzielnie socjalne nie występują, czy przegrywają, czy liczba spółdzielni socjalnych... Bo kiedyś to miał być taki, w cudzysłowie, patent... One zostały bardzo... One były tworzone, a teraz nawet nie słyhać, żeby powstawały nowe. Czy jest jakiś problem z funkcjonowaniem tych spółdzielni? Czy w przepisach prawa... Z tego co wiem, jest nawet specjalna ustawa, która reguluje działalność tego typu...

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Czy są tutaj jakieś bariery? Jeśli można, proszę...

Dyrektor Departamentu Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Andżelika Wardęga:

Bardzo się cieszę, że pan o to zapytał, bo akurat za ustawę o spółdzielniach socjalnych odpowiadam ja i mój departament. Teraz pracujemy nad projektem zmian tej ustawy. Jeszcze nie przedstawiliśmy tych zmian do konsultacji publicznych, ale myślę, że to się niedługo stanie. Troską naszą jest to, żeby te spółdzielnie mogły się jak najlepiej rozwijać, bo myślimy o nich jako o bardzo dobrym miejscu pracy dla tych osób, które nie mogą lub nie potrafią znaleźć sobie miejsca pracy, lub z jakichkolwiek innych względów nie znalazły sobie miejsca na otwartym rynku pracy. Tak więc jak najbardziej wspieramy spółdzielnie. To jest bardzo ważna sprawa.

Ja powiedziałam, że wśród organizacji, które ubiegają się o dotacje i które dotacje otrzymują, tych spółdzielni jest najmniej, ale to dlatego, że nie wszystkie z nich prowadzą działalność pożytku publicznego i mogą wystartować w tych konkursach, a także dlatego, że w całej populacji, która może się ubiegać o dotacje, ich jest bardzo mało. My szacujemy, że tych spółdzielni zarejestrowanych jest około 1 tysiąca 400. W praktyce tą działalność zapewne prowadzi znacznie mniej, bo jest to trudna forma działalności i tym spółdzielniom trudno się utrzymać na rynku, trudno funkcjonować. Dlatego też zmiany regulacji, które proponujemy, będą zmierzały w tym kierunku, żeby założenie i funkcjonowanie tych spółdzielni ułatwić. Myślę, że być może jeszcze będziemy mieli okazję w tej sprawie się spotkać.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Głos z sali: Mikrofon.)

Senator Krzysztof Mróz:

Przepraszam. Skoro już pani dyrektor o tym mówi, to dopytam. Czy będą jakieś preferencje dla tych spółdzielni? Bo samo założenie spółdzielni nie jest jakieś trudne.

Ta ustawa jest kilkustronicowa. Kiedyś ją czytałem, bo w Jeleniej Górze... Ale mówiąc szczerze, pani mnie zaskoczyła, że aż tyle jest tych spółdzielni, bo jak jest ich 1 tysięcy 400, to wychodzi, że jest ich po kilka w powiecie. Akurat w regionie, z którego ja jestem, jest chyba jedna czy dwie, więc gdzieś musi być jakieś mocne zagęszczenie tych spółdzielni.

Dyrektor Departamentu Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Andżelika Wardęga:

Proszę, żeby pan senator pozwolił mi nie odpowiadać na to pytanie, ponieważ projekt jeszcze nie został uzgodniony wewnątrzresortowo i trudno mi teraz ostatecznie przesądzać o jego kształcie.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania do pani referent? Nie ma. Serdecznie witamy pana ministra Michałkiewicza. Bardzo nam miło, że pan minister do nas przybył.

Stwierdzam, że senacka Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrzyła i przyjęła „Sprawozdanie z funkcjonowania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie za lata 2014–2015”.

Teraz poproszę o przedstawienie „Informacji dla Sejmu i Senatu RP o funkcjonowaniu centrów i klubów integracji społecznej w latach 2014–2015”.

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Elżbieta Bojanowska:

Panowie Przewodniczący! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Dzisiaj ta informacja była przedstawiana również w Senacie na posiedzeniu komisji polityki społecznej. Trzeba powiedzieć, że uchwalona przez Sejm w 2003 r. ustawa o zatrudnieniu socjalnym na trwałe wpisała się w katalog rozwiązań i tworzenia koncepcji programowych działań wobec osób i grup wykluczonych społecznie. Zasada zatrudnienia socjalnego, która spełnia wymogi koncepcji „praca zamiast zasiłku”, znajduje również odzwierciedlenie w definicji samego zatrudnienia socjalnego. Definicja mówi o zapewnieniu osobom wykluczonym możliwości uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centra integracji społecznej i kluby integracji społecznej oraz korzystania z rozwiązań ustawowych, m.in. poprzez zatrudnienie wspierane.

Centra integracji społecznej to instytucje realizujące reintegrację zawodową i społeczną dla osób wykluczonych poprzez usługi. Ustawa określa cztery rodzaje usług. Instytucje, czyli CIS-y, mogą być tworzone przez: jednostki samorządu terytorialnego, organizacje pozarządowe, kościelne osoby prawne i spółdzielnie socjalne osób prawnych. Centrum może rozpocząć swoją działalność po

otrzymaniu statusu centrum przyznanego przez wojewodę. Może być też w równy sposób finansowane. Osoby chętne do uczestnictwa w zajęciach centrum kierowane są przez ośrodki pomocy społecznej i powiatowe urzędy pracy. W trakcie uczestnictwa realizowany jest indywidualny program zatrudnienia socjalnego, który stanowi podstawę nabycia prawa do otrzymywania świadczenia integracyjnego w wysokości 100% zasiłku dla bezrobotnych. Centra działają na podstawie zarówno przepisów ustawy, jak i regulaminu. Uczestnictwo w centrum może trwać od 6 do 18 miesięcy w zależności od indywidualnej sytuacji danej osoby. Po zakończeniu uczestnictwa kierownik centrum wydaje zaświadczenie o zawartości zrealizowanych działań w trakcie realizacji tego indywidualnego programu zatrudnienia. Wtedy właśnie uczestnik może zostać skierowany do zatrudnienia wspieranego, czyli może zostać skierowany do pracy w centrum lub u pracodawcy.

Kluby integracji społecznej prowadzą działalność również w oparciu o przepisy o zatrudnieniu socjalnym. Klub utworzyć mogą te same podmioty, co centrum. Jednak klub może rozpocząć działalność w momencie dokonania zgłoszenia do rejestru wojewody, czyli nie jest w tej sytuacji potrzebny status nadawany decyzją administracyjną. W klubach integracji społecznej można organizować m.in. prace społecznie użyteczne, roboty publiczne, poradnictwo prawne, staże czy też działalność samopomocową. Warunkiem uczestnictwa w klubie integracji społecznej jest realizacja kontraktu socjalnego, o którym mowa w przepisach ustawy o pomocy społecznej.

Dzisiaj przedstawiana informacja dotyczy 2 lat, roku 2014 i 2015, ponieważ tak jest przyjęte, że informacja przedstawiana jest co 2 lata. Pierwszy rok dotyczy prac monitorujących ten sektor, a drugi obejmuje przygotowanie i opracowanie informacji.

Ile mamy takich jednostek? CIS-ów pod koniec roku 2014 mieliśmy 156, pod koniec roku 2015 – 175, a pod koniec maja roku 2016 – 181. Klubów integracji społecznej na koniec 2014 r. było 244, na koniec 2015 r. – 277, a na koniec maja 2016 r. – 280. Czyli łączna liczba podmiotów zatrudnienia socjalnego na koniec maja 2016 r. wyniosła 461.

W informacji mają państwo senatorowie szczegółowe rozmieszczenie tych jednostek w poszczególnych województwach, ono jest bardzo nierównomierne. W kraju na jedno województwo przypada średnio 28 jednostek zatrudnienia socjalnego. Grupa województw dysponująca większą liczbą jednostek niż krajowy wskaźnik jednostek zatrudnienia socjalnego to: województwo wielkopolskie, warmińsko-mazurskie, mazowieckie, lubelskie czy kujawsko-pomorskie; natomiast grupa województw z najmniejszą liczbą jednostek to: województwo dolnośląskie, lubuskie, łódzkie czy opolskie.

Z przedstawionych w części drugiej informacji o funkcjonowaniu CIS-ów i KIS-ów danych dotyczących kadry w analizowanym okresie należy wskazać, że łącznie w jednostkach zatrudnienia socjalnego w 2014 r. zaangażowanych było 1919 osób, którzy to stanowili podstawową kadrę, zaś w 2015 r. – 1791. Liczba uczestników zajęć reintegracji w podmiotach zatrudnienia socjalnego wynosiła ponad 45 tysięcy osób, z czego w CIS-ach – ponad 18 tysięcy i w KIS-ach – prawie 27 tysięcy. Analizując

liczbę uczestników przypadającą na statystyczny podmiot zatrudnienia socjalnego w skali kraju, należy wskazać, że w 2015 r. nastąpiło zmniejszenie liczby uczestników, którzy korzystają z usług jednostek zatrudnienia socjalnego. Analizowana relacja wyniosła w 2015 r. 49 osób na 1 jednostkę, zaś w 2014 r. – 57 osób. To zmniejszenie liczby uczestników zajęć reintegracji w stosunku do poprzednich lat odzwierciedla sytuację, z jaką mamy do czynienia na rynku pracy, a mianowicie chodzi o spadek stopy bezrobocia. Jednakże tu też trzeba powiedzieć, że w strukturze uczestników zajęć reintegracji największą grupę, bo 70%, stanowią właśnie osoby długotrwale bezrobotne, które korzystają jednocześnie ze świadczeń pomocy społecznej z tytułu bezrobocia. Kolejne kategorie uczestników, jakie występują, to: osoby niepełnosprawne – 9%, osoby uzależnione od alkoholu – 6%, osoby bezdomne realizujące indywidualny program wychodzenia z bezdomności – około 6% oraz osoby zwalniane z zakładów karnych – 4%.

W informacji zostały przedstawione szczegółowe informacje. Chciałam jeszcze wskazać dwie rzeczy. Większość uczestników opowiada się za włączeniem przedstawicieli środowiska centrów i klubów w lokalne i regionalne fora czy też organy doradczo-konsultacyjne, które mają wpływ na kształt rozwoju kierunków lokalnej polityki społecznej. Ponadto prawie zdecydowana większość badanych, bo 88%, uznaje, że poznanie tzw. dobrych praktyk jest warunkiem zintensyfikowania procesu korzystania z rozwiązań ustawy o zatrudnieniu socjalnym. Czyli platforma wymiany dobrych praktyk – to się dzieje w poszczególnych jednostkach zatrudnienia socjalnego.

Kończąc, chciałam również wspomnieć, że 31 maja 2016 r. zostało opublikowane rozporządzenie z dnia 18 maja w sprawie Rady Zatrudnienia Socjalnego, która jako organ opiniodawczy, doradczy została powołana przy ministrze rodziny, pracy i polityki społecznej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Korzystając z tego, że jestem przy głosie, powiem o pewnej kwestii. Rozumiem, że jest tendencja zwiększania się liczby centrów i klubów, bo to widać, nie dzieje się to lawinowo, ale rok do roku. Ale zmniejsza się liczba uczestników, pomimo że zwiększa się liczba centrów i klubów. Pani minister tłumaczy to zmniejszeniem bezrobocia. Czy są jeszcze jakieś inne przyczyny? Może to jest kwestia, nie wiem, atrakcyjności czy programu. Czy są jeszcze... Czy badacie tę kwestię? Bo jednak widzimy, że tutaj jakby rozwierają się nożyce. Mamy coraz więcej ośrodków, a coraz mniej osób z nich korzysta, pomimo zwiększenia ilości... czyli, można powiedzieć, zwiększenia dostępności do tych centrów i klubów.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Elżbieta Bojanowska:

Oprócz kwestii, którą wskazałam, czyli zmniejszenie się poziomu bezrobocia – mamy najniższe bezrobocie, bo 8,3% – należy również wskazać okres przejściowy między

zakończeniem części... Chodzi o zakończenie okresu programowania POKL, „Kapitał ludzki”, kiedy te podmioty bardzo intensywnie korzystały ze środków, a potem nastąpił taki moment stagnacji, kiedy jedne środki się skończyły, a możliwości korzystania z kolejnych jeszcze się nie ma. Takie kolejne programy też są dla tych podmiotów przewidziane, w związku z czym wydaje się, że pewne ożywienie w działalności tych podmiotów będzie w kolejnym okresie programowania.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Waldemar Ślugocki.

Senator Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję.
Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Pani Minister, trochę mnie pani sprowokowała tą odpowiedzią. Pytanie jest takie, co zrobić, żeby te podmioty funkcjonowały wtedy, kiedy interwencji europejskiej zabraknie, bo to prędzej czy później nastąpi, czy też będzie następowało sukcesywnie. Na pewno do 2023 r. będziemy mieli transfer środków europejskich, pewnie w kolejnej perspektywie finansowej też, bo mam nadzieję, że polityka spójności – może nie tak szczodra, jak dzisiaj, czyli w latach 2014–2020 – trafi także na grunt polski. Ale chodzi o to, jak zaktywizować te podmioty, żeby one potrafiły bez interwencji europejskiej w dłuższym horyzoncie czasowym funkcjonować. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Proszę panią minister o odpowiedź.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Elżbieta Bojanowska:**

Panie Senatorze, ja myślę, że ten problem nie dotyczy podmiotów zatrudnienia socjalnego, że on dotyczy nie tylko podmiotów zatrudnienia. To jest w ogóle szerszy problem. Trzeba powiedzieć, że te pierwsze środki, tzn. w tym okresie programowania, który był, były bardzo ważne dla tych podmiotów. I trzeba powiedzieć, że te podmioty coraz bardziej, powiedziałabym, dorastają, w związku z czym ich efektywność coraz bardziej wzrasta, co widać szczególnie na otwartym rynku pracy. Z CIS-ów na otwartym rynku pracy, jeśli chodzi o uczestników, korzysta prawie 78%, i to jest dużo. Mamy nadzieję, że kolejne środki pozwolą na wzmocnienie tych działań, że te środki jakby umocnią te organizacje, żeby potem one mogły bez tych środków się utrzymać.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.
Rozumiem, że więcej pytań nie ma.
Bardzo dziękuję, Pani Minister.

Stwierdzam, że nasza komisja, czyli Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, zapoznała się z „Informacją dla Sejmu i Senatu RP o funkcjonowaniu centrów i klubów integracji społecznej w latach 2014–2015”.

Dziękuję państwu ministrom, naczelnikom, dyrektorom Ministerstwa Rodzin, Pracy i Polityki Społecznej za aktywny udział. Dziękuję panom senatorom.

Wyczerpaliśmy porządek.

Zamykam posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 29)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii